

ваше на западната си граница. Войниците и офицерите минаваха през родните си мѣста, безъ да имъ се позволи да видятъ близките си. Много части съ извънредно усилен изморителни походи преминаха отъ Тракийския на Македонския театъръ. Снабдителните служби на току-що пристигналите части не бѣха уредени и войниците търпѣха голѣми лишения.

Разногласията между съюзниците повлияха лошо върху духа на нашите войски. Въ нѣкои части станаха бунтове, на които войниците открито заявяваха, че сж изморени, че имъ е дотегнало неизвестното положение, че желаятъ по-скоро да се свърши войната или да бждатъ разпустнати по домовете имъ.

Сърби и гърци знаеха това душевно състояние на нашите войски и гледаха да протакатъ преговорите, за да използватъ нашето нетърпение и ни принудятъ да приемемъ предложените отъ тяхъ условия или първи да почнемъ военните действия, та по този начинъ цѣлата отговорностъ за новата война да падне върху насъ.

Съсрѣдоточение на двете страни Вѣоржените сили на България къмъ това време възлизаха на 297 дружини, 47 ескадрона и 186 батареи. Срещу тяхъ сърбите и гърците имаха: 287 дружини, 43 ескадрона и 119 батареи. Турция държеше на линията Мидия — Еносъ 162 дружини, 24 ескадрона и 54 батареи, а Ромъния имаше готови за действие 172 дружини, 80 ескадрона и 159 батареи. Всичко срещу насъ стояха: 621 дружини, 147 ескадрона и 332 батареи — сили двойно по-голѣми отъ нашите.

Нашата войска бѣ съсрѣдоточена така:

I армия отъ две пехотни дивизии — въ района Видинъ — Берковица за действие къмъ долината на р. Тимокъ;

III армия отъ три пехотни и една конна дивизии — въ района Сливница — Царибродъ — Трънъ за прикриване столицата и за действие къмъ Пиротъ—Нишъ;

V армия около три пехотни дивизии — въ района Кюстендилъ—Радомиръ съ задача да прегради посоката Крива паланка —Кюстендилъ—София или да действува къмъ Куманово—Скопие;

IV армия отъ около петъ пехотни дивизии — въ района Радовишъ—Щипъ—Кочани срещу най-силната сръбска I армия; 11-и Сливенски полкъ влизаше въ състава на тази армия;

II армия отъ около три пехотни дивизии — на линията Дойранъ — Орфано — Кавала за действие противъ гръцката войска; 6-а Бдинска дивизия — въ резервъ при гр. Струмица.

На ромънската граница имахме само пограничната стража, а срещу Турция бѣха оставени само слаби части.

Тѣй като сърбите и гърците бѣха окупирали земите, за които претендираха, тѣ имаха интересъ съ всички срѣдства да запазятъ тѣзи земи, затова въ тѣхния планъ за война съ България легна идеята да се отбраняватъ на укрепените си позиции, да задържатъ българите, докато се намѣсятъ Ромъния и Турция. Ако българите се окажатъ слаби, да ги контъръатакуватъ и преследватъ къмъ